

Křesťaňsko - demokratický střed a negaullistická pravice 1946 – 2017

17.10. 2017

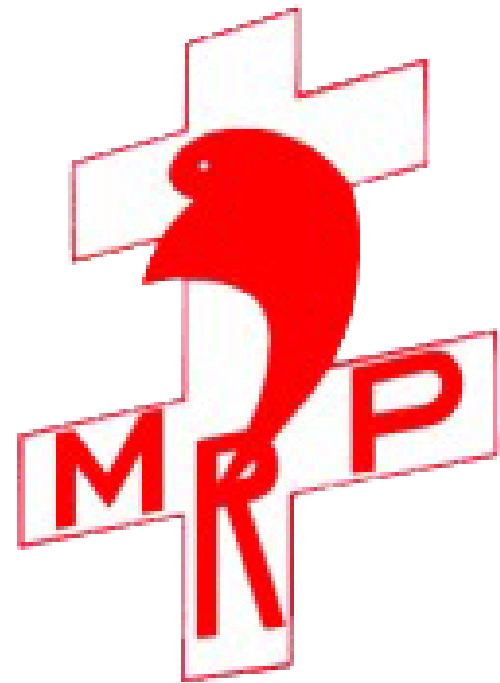

**Nous voulons une Révolution
dans l'ordre et par la Loi**

[accueil site amicale](#)

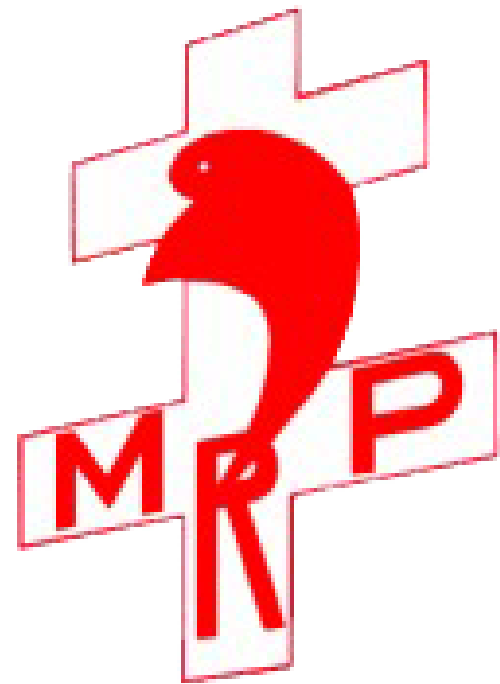
[accueil site historique](#)

Volby 1946

- PCF – 28,3% 182 mandátů
- SFIO – 21,1% 102 mandátů
- **MRP – 28,2%** **166 mandátů**
- RGR – 11,6% 52 mandátů
- CNIP – 12,8% 78 mandátů
- Různé – 0,2% 9 mandátů

Volby 1951

- PCF – 26,93% 103 mandátů
- RPF – 21,62% 121 mandátů
- SFIO – 14,62% 107 mandátů
- Moderés – 14,15% 99 mandátů
- **MRP – 12,62% 95 mandátů**
- RGR – 10,05% 74 mandátů
- Různé – 0,01% 26 mandátů

MRP –Mouvement républicain populaire

- Klíčová strana v poválečném období, první oficiální strana po pádu Vichy, jediná „nemarxistická formace“, vzniká na základech PDP, sociálního katolicismu
- Založená z regionálních hnutí Alsaska a Lotrinska 1944
- Člen prozatímní vlády společně se SFIO, PCF a podporovatel de Gaulla, odpůrce nové IV. republiky
- Georges Bidault, Robert Schuman, Pierre Pflimlin, hlavní představitelé politického života IV. republiky a současně reprezentanti MRP
- V prvních volbách získal cca 25% hlasů, po vzniku RPF cca polovina, morální autorita L'Abbé Pierre (problém laïcité)
- Podpora EU integračních tendencí od začátku
- zánik s postupným nástupem V. republiky

CNIP

- klasická liberálně/konzervativní pravice, která zastává tržní principy a vymezuje se proti levici a středu (agrární)
- Vzniká až 1949, spojuje pravicové poslance, pozdější institucionalizace
- Podpora agrárních a koloniálních zájmů
- Opozice vůči masovým poli
- Souhlasí a podporují návrat

Volby 1958

- MRP získává 11,1% a 57 mandátů, nejsou příliš nadšeni se vznikem V. republiky, ale neprotestují
- Okolnosti (volební systém) je nutí ke spolupráci s klasickou pravicí CNIP, která vystupuje v koalici Moderés (Umírnění)
- MRP a Umírnění společně vyslovují v roce 1962 vládě nedůvěru a věří v lepší zisk v předčasných volbách
- CNIP získává 22,9% hlasů a 133 mandátů
- Oba subjekty patří k obhájcům Alžírsko jako nedílné součásti Francie
- 1965 – vlastní kandidát, Jean Lecanuet, třetí místo a zakládá CD, později CDS, zakladatele UDF

Opoziční a koaliční období

Funkční období	Vládní strany	Další strany AN	President
1958 - 1962	206 UNR, 117 Ind. 64 Réf.	10 PCF, 44 SFIO, 34 Centr.	Charles de Gaulle
1962 – 1967	233 UNR-UDT, 35 RI	41 PCF, 66 PS, 39 PR, 55 Centr. , 6 DD	Charles de Gaulle
1967 – 1968	200 UD-Ve, 42 RI	40 CD , 193 levice,	Charles de Gaulle
1968 - 1973	293 UDR, 61RI	34 PCF, 57 PS, 30 Centr. ,	Charles de Gaulle Georges Pompidou

Koaliční a vládní období

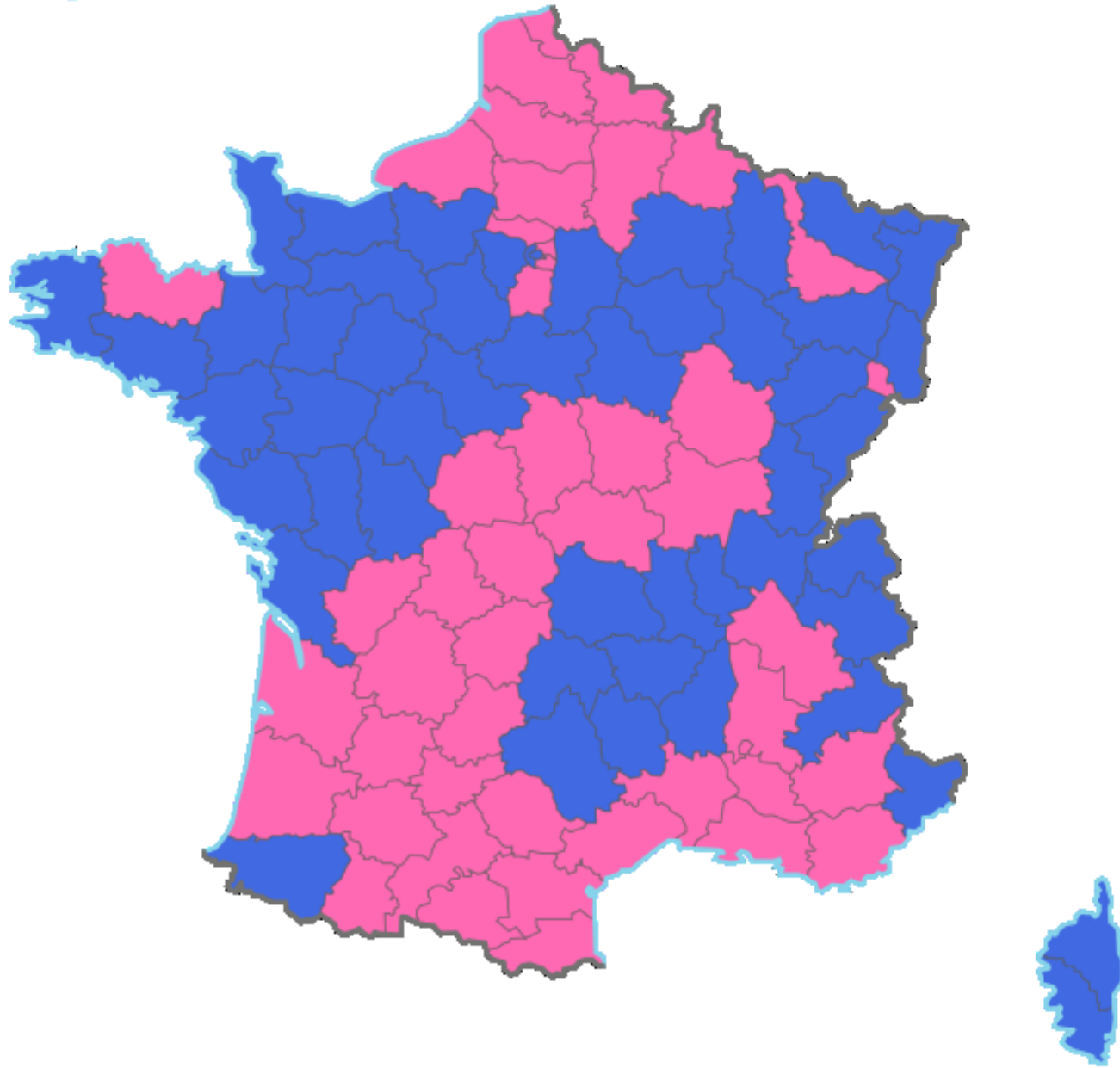
Funkční období	Vládní strany	Další strany AN	President
1973 – 1974	183 UDR, 55 RI, 30 UC	31 Réf., 176 levice (PSU+UGSD +PCF)	Georges Pompidou
1974 – 1976	183 UDR, 55 RI, 30 UC, 34 Réf.	173 levice (PSU+UGSD +PCF)	V. Giscard d Estaign
1976 – 1978	183 UDR, 55 RI, 30 UC, 34 Réf.	173 levice (PSU+UGSD +PCF)	V. Giscard d Estaign
1978 – 1981	154 RPR, 123 UDF	198 levice (PSU+UGSD +PCF)	V. Giscard d Estaign

V. Giscard d'Estaing

- ministr mimo gaull. pravici 62 – 66, 69 74, finance a veřejné rozpočty
- Prezidentem se stal pomocí J.Ch., zavedl celou řadu změn (plnoletost 18 let, změna barvy na vlajce, hudby u hymny apod.)
- Jeden z nejmladších v takovém úřadu, symbol pro mladou generaci, poskytuje rozhovory v angličtině!!!
- Rozvoj EU, modernizace, základy TGV

1974 II. Kolo prez. Voleb

Vznik UDF 1978

- Vznik heterogenní proprezidentské kandidátní listiny
- Základ tvoří negaullistická pravice a křesťanskodemokratický střed
- Přidávají se i Radikálové (část nesocialistického středu/levice) a další „nezávislí“ představitelé
- Úspěch jen částečný, nutná spolupráce s transformovaným RPR

Volby 1978

Strana – Hnutí	I.kolo - podíl hlasů	II. kolo – počet mandátů
RPR	22,5%	150
UDF	21,4%	138
UDF – PR		69
UDF – CDS		36
UDF – Radikálové		8
UDF – nez.		25
PCF+PS+MRG	49,3%	200
Ostatní	6,8%	1

Opoziční a kohabitační období

Funkční období	Vládní strany	Další strany AN	President
1981 – 1986	285 PS, 44 PCF	83 RPR, 63UDF	F. Mitterrand PS
1986 – 1988	155 RPR, 131 UDF.	216 PS, 35 PCF, 35 FN	F. Mitterrand PS
1988 – 1993	275 PS	128 RPR, 130UDF	F. Mitterrand PS
1993 – 1997	258 RPR, 215 UDF, 15 DD	57 PS, 23PCF, 7 DG	F. Mitterrand PS Jacques Chirac

Kohabitace a vládní období

Funkční období	Vládní koalice	Další strany v AN	Prezident
1993 - 1997	258 RPR, 215 UDF , 15 DD	57 PS, 23PCF, 7 DG	F. Mitterrand PS Jacques Chirac
1997 - 2002	319 PS, PCF, Vert	140 RPR, 113 UDF , 3 DD	Jacques Chirac
2002	365 UMP, 30 UDF	140PS, 21PCF, 19DG	Jacques Chirac

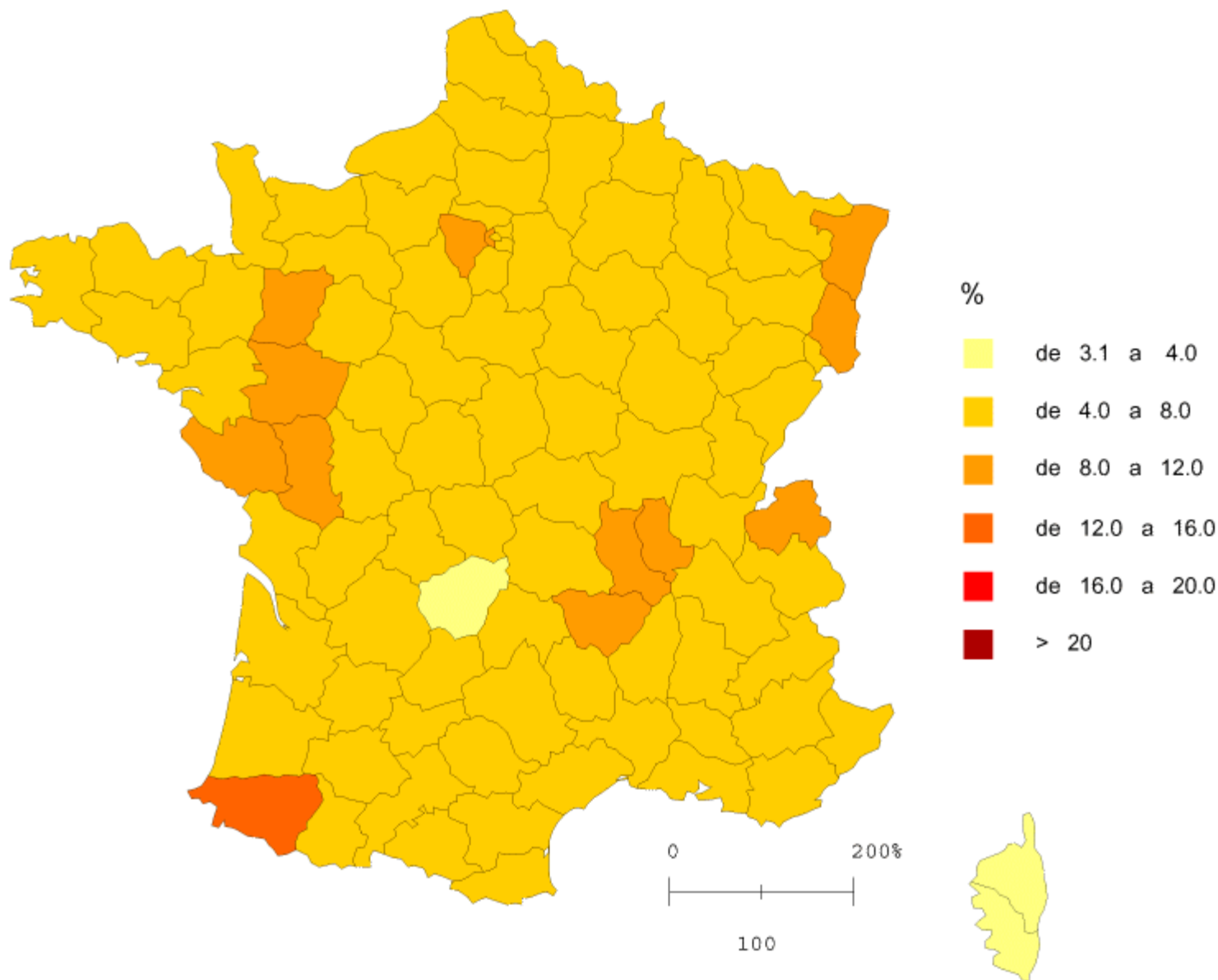
Rozpad UDF

- Část UDF již v roce 2002 otevřeně participuje na vzniku UMP
- Pod vlivem dalších okolností se ve volbách 2007 zbývající UDF rozdělí na dva subjekty
- UDF – NC – většinou poslanci, kteří chtějí podporovat N. Sarkozyho
- UDF – MD – subjekt v čele s F. Bayrou a zastávající samostatnou středovou pozici (případně spolupráci s PS a vznik VI. Republiky)

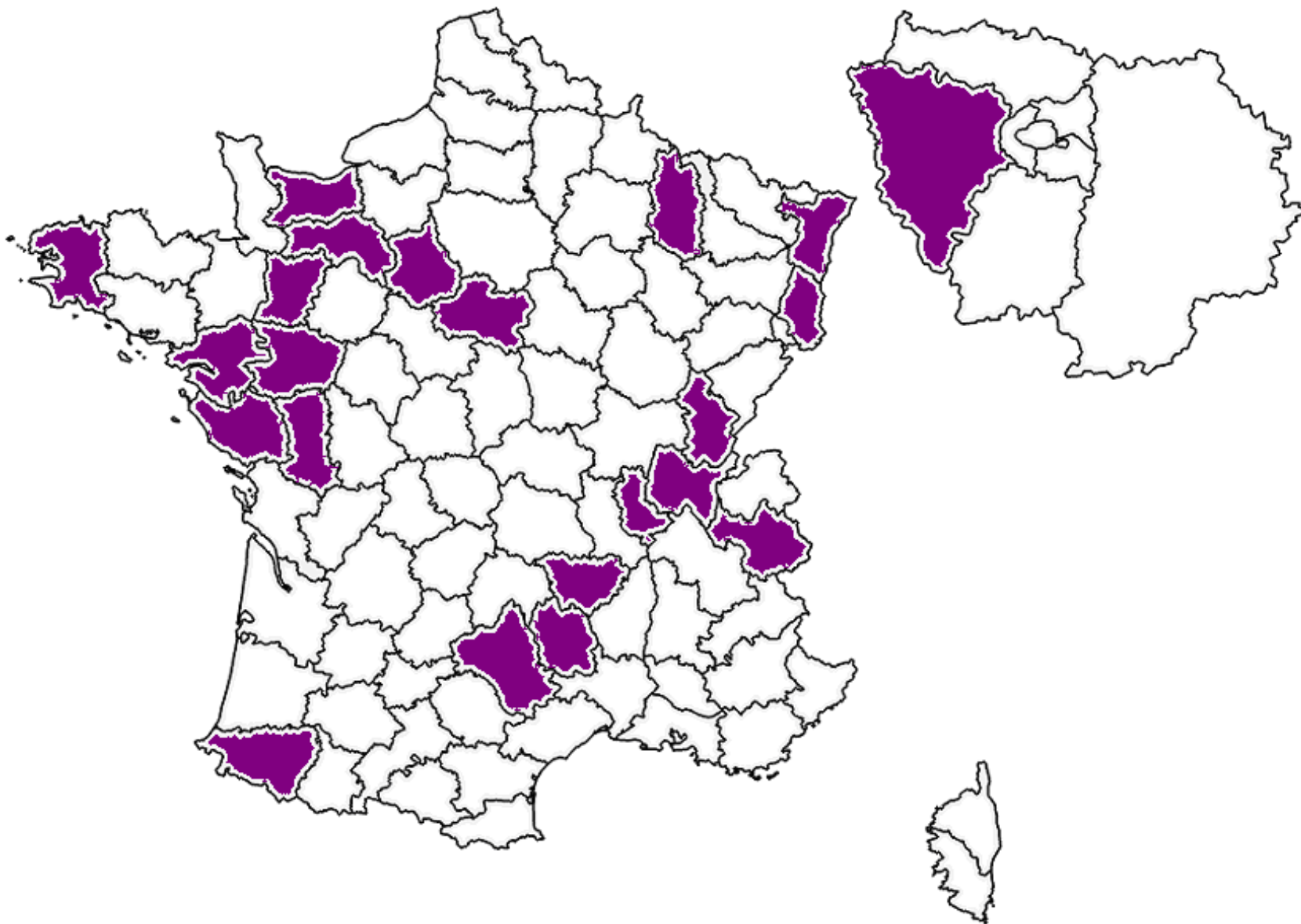
F. Bayrou

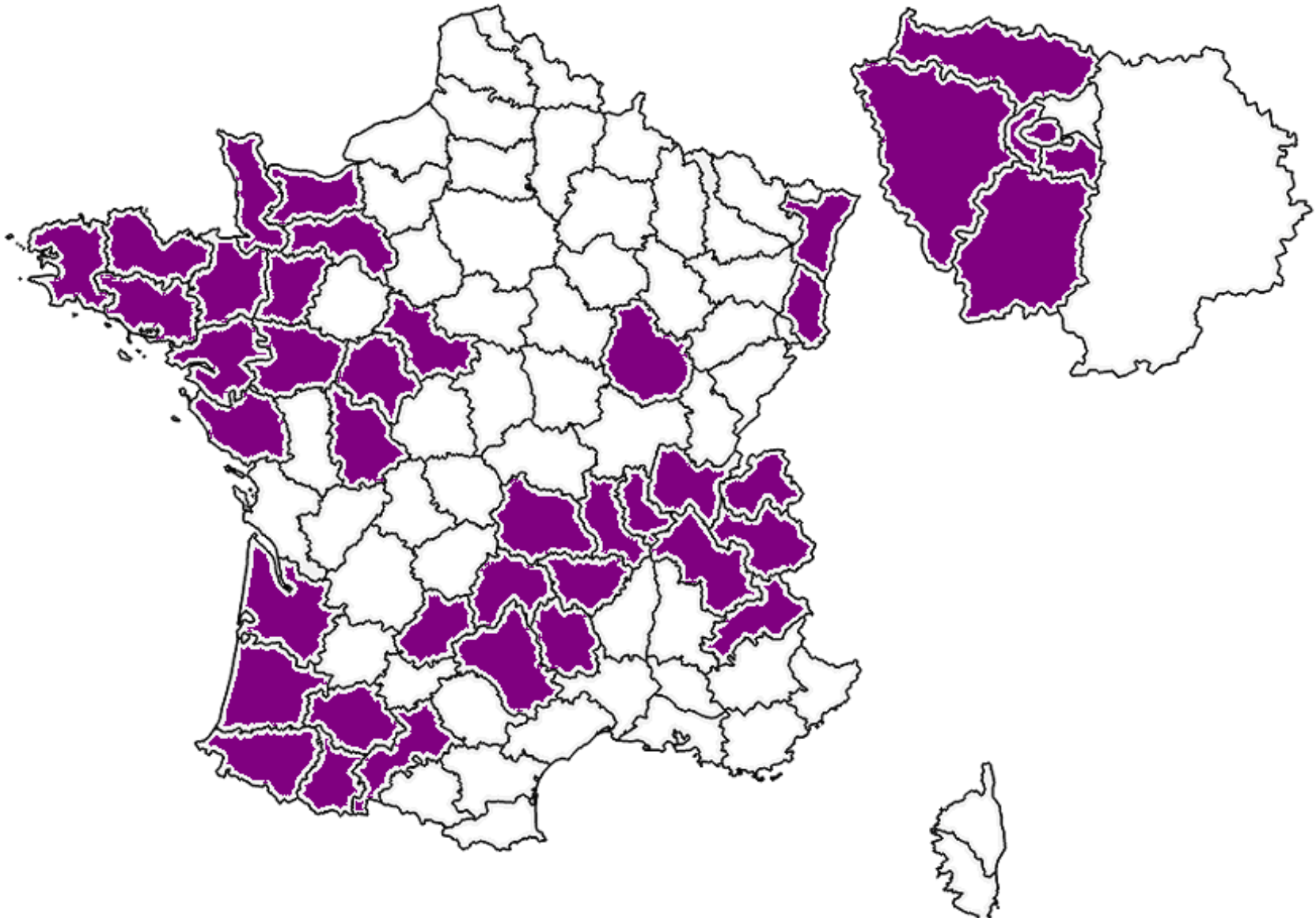
Volební podpora F. Bayrou 2002

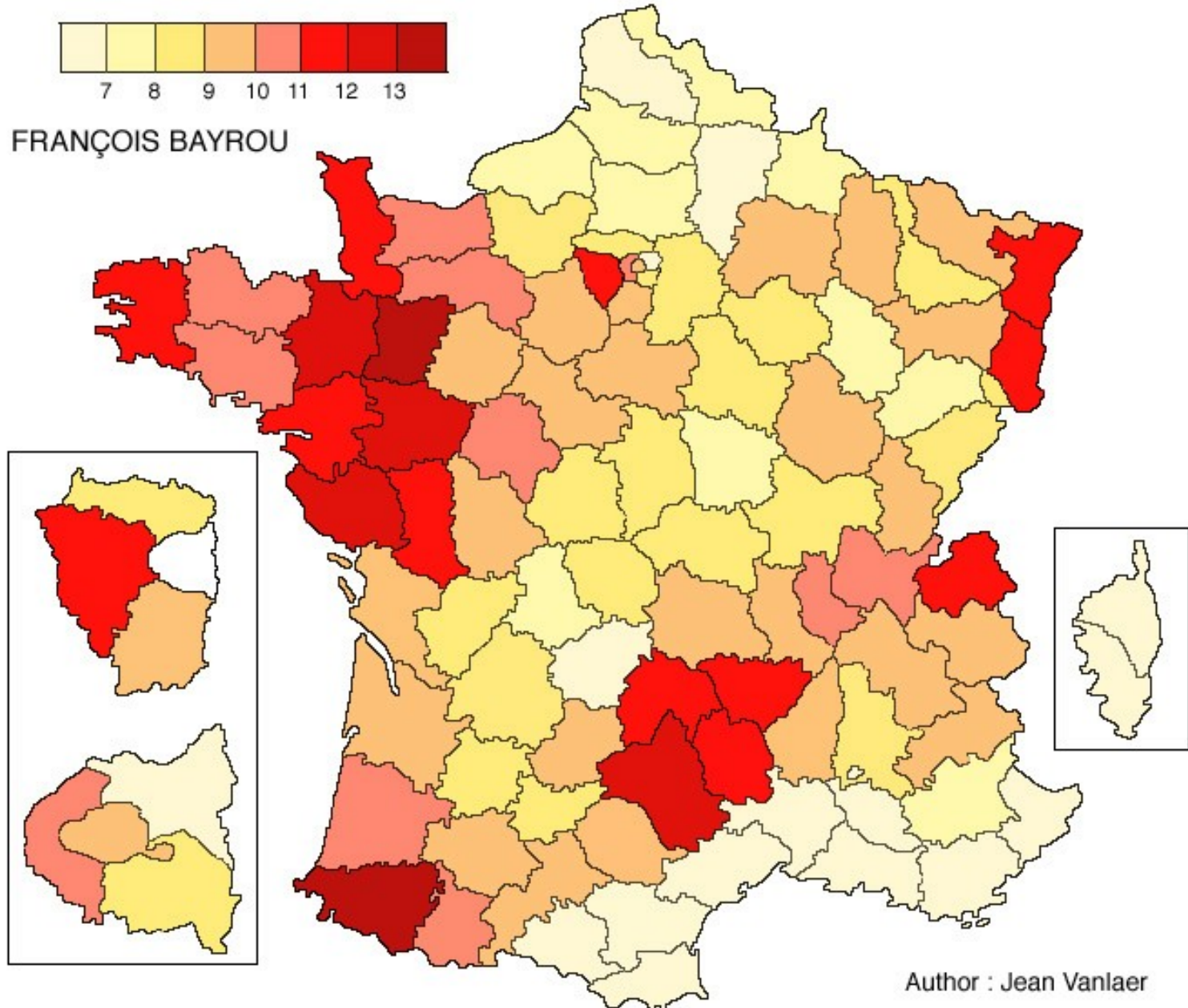
Barre, Balladour, Bayrou 1988 - 02

F. Bayrou 2007

F. Bayrou 2012

Závěr

- Od roku 1944 prošel křesťanskodemokratický střed a klasická pravice několika transformacemi
- Relativně homogenní celek, daleko blíže k pojetí klasické politické strany než gaullisté
- Problém zařazení jednotlivých subjektů UDF
- Mimo V.G.d´ E. nedisponují nejvyšším úřadem, jen ministerští předsedové (Barré)
- Poslední transformace pod vlivem vzniku UMP v letech 2002 a 2007

Zdroje:

- Perottino, Michel. (2005). Francouzský politický systém. Praha, Slon.
- *Knapp, A.* (2004): Parties and the Party System in France – A disconnected Democracy, New York, Palgrave-Macmillan.
- Frears, J. (1991): Parties and Voters in France, Hurts&Company, London.